

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3135/2018. (IV. 19.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz elutasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság az Orosházi Járásbíróság 3.B.114/2015/20. számú ítélete és a Gyulai Törvényszék 9.Bf.102/2016/10. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője [dr. Csomós Tamás ügyvéd (5900 Orosháza, Táncsics Mihály utca 18.)] útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján kezdeményezte az Alkotmánybíróság eljárását.
- [2] Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügyben az indítványozót az Orosházi Járásbíróság 3.B.114/2015/20. számú ítéletében bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett rablás büntetésében és ezért hét évi fegyházbüntetésre, valamint öt évi közügyektől eltiltásra ítélte. Az elsőfokú ítélet a kétirányú fellebbezés alapján eljárt Gyulai Törvényszék 9.Bf.102/2016/10. számú ítéletével – amely az elsőfokú ítéletet (a polgári jogi igény és a lefoglalt dolgokról történő rendelkezés tekintetében) részben megváltoztatta – 2016. június 15. napján vált jogerőssé.
- [3] 2. Az indítványozó az Orosházi Járásbíróság 3.B.114/2015/20. számú ítéletével és a Gyulai Törvényszék 9.Bf.102/2016/10. számú ítéletével szemben az alábbiak miatt nyújtott be alkotmányjogi panaszt.
- [4] Az indítványozó álláspontja szerint az említett bírósági döntések az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésben és XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jog, valamint a XXVIII. cikk (7) bekezdésében garantált jogorvoslathoz való jog sérelmét idézték elő.
- [5] 2.1. Az indítványozó álláspontja szerint az alapügyben a bűncselekmény indítványozó általi elkövetésének közvetlen tanúja nem volt és cselekvőségét sem a sértett, sem a vádlott-társ nem észlelte beazonosítható módon. Kifogásolta továbbá, hogy az eljárt bíróságok nem megfelelően értékelték a bizonyítékokat és ebből adódóan helytelenül következtetettek bizonyos tényekre, így például nem tulajdonítottak jelentőséget annak, hogy az indítványozótól lefoglalt telefon csak a sértett telefonjával azonos típusú, de nem ugyanaz a telefon volt, illetve nem vették figyelembe azt a tényt sem, hogy az indítványozótól lefoglalt készpénz más címletekből (is) állt, mint a sértettől eltulajdonított pénzösszeg.
- [6] 2.2. Az indítványozó kifejtette továbbá, hogy a fentiekén kívül az eljárt bíróságok az indokolási kötelezettségüket sem teljesítették. Az elsőfokú bíróság ítéletében nem adott számot megfelelő részletességgel arról, hogy a fentiekben jelzett kételyek ellenére miért találta megalapozottnak az indítványozó büntetőjogi felelősségének megállapítását. A másodfokú határozatban pedig nem lelhető fel arra vonatkozó indokolás, hogy a bíróság az indítványozó bizonyítási indítványait értékelte volna.
- [7] Az indítványozó – utalva a 7/2013. (III. 1.) AB határozatban foglaltakra is – összefoglalóan azt kifogásolta tehát, hogy az alapügyben nem érvényesült az az alkotmányos szempont, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossággal megvizsgálja, és ennek az értékeléséről határozatában számot ad.
- [8] Mindezekre figyelemmel az indítványozó kérte az Orosházi Járásbíróság 3.B.114/2015/20. számú ítélete és a Gyulai Törvényszék 9.Bf.102/2016/10. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését.

- [9] 3. Az Abtv. 56. § (1) bekezdésében meghatározottak szerint az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie.
- [10] 3.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerint az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy az indítványozó alkotmányjogi panaszát határidőn belül terjesztette elő.
- [11] 3.2. Az Alkotmánybíróság – a határozott kérelem Abtv. 52. § (1b) bekezdésében előírt feltételeinek vizsgálata során – a következő megállapításra jutott.
- [12] Az Alkotmánybíróság rögzíti, hogy az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése vonatkozásában [illetve a XXIV. cikk (1) bekezdése vonatkozásában is, amellyel kapcsolatban jelen ügyben az indítványozó tartalmilag szintén a tisztességes bírósági eljárást érintően fejti ki indokolását] a határozott kérelem minden feltételének megfelel, ennek megfelelően az indítvány az Alkotmánybíróság hatáskörére és az indítványozó jogosultságára vonatkozó hivatkozást tartalmaz, megjelöli az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelmének lényegét, az Alaptörvény megsértett rendelkezését és megfelelő indokolást is tartalmaz. Ezenkívül megjelöli a sérelmezett bírói döntéseket és kifejezetten kéri azok megsemmisítését.
- [13] Az Alkotmánybíróság megállapítja ugyanakkor azt is, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésére vonatkozóan az alkotmányjogi panasz semmilyen indokolást nem tartalmaz, így az indítvány ezen alapjog tekintetében az érdemi elbírálásra nem alkalmas.
- [14] 3.3. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (2) bekezdése alapján a továbbiakban azt vizsgálta meg, hogy az Abtv. 27. §-ában, valamint az Abtv. 29–31. §-aiban foglalt tartalmi feltételeket az alkotmányjogi panasz kimeríti-e.
- [15] Az egyedi ügyben való érintettség megállapítható, mivel az indítványozó a panasszal támadott ügyben terheltként szerepelt, büntetőjogi felelősségét megállapították és büntetőjogi szankcióval sújtották. Megállapítható továbbá, hogy az indítványozónak a támadott határozatokkal szemben további jogorvoslati lehetősége nem állt fenn.
- [16] 3.4. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság további tartalmi feltételeként nevesíti, hogy a panasznak a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést kell tartalmaznia.
- [17] Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy az indítványozó alkotmányjogi panaszra részben arra irányul, hogy az Alkotmánybíróság a büntetőeljárás során lefolytatott bizonyítás törvényességét, a beszerzett bizonyítékok bizonyító erejét, illetve az azokból levont következtetéseket a bíróságtól eltérő módon értékelje. Az Alkotmánybíróságnak ugyanakkor az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d)* pontja, valamint az Abtv. 27. §-a alapján a bírósági eljárást befejező döntéseknek kizárólag az alkotmányossági szempontú felülvizsgálatára van hatásköre. A bírói döntések ellen benyújtott alkotmányjogi panasz nem tekinthető tehát a további jogorvoslattal nem támadható bírósági döntések általános felülvizsgálata eszközének, mivel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panason keresztül is az Alaptörvényt és az abban biztosított jogokat védi {3111/2012. (VII. 26.) AB végzés, Indokolás [3]}. Ebből következően az Alkotmánybíróság a bírói döntés irányának, a bizonyítékok bírói mérlegelésének és értékelésének felülbírálatára sem rendelkezik hatáskörrel {3231/2012. (IX. 28.) AB végzés, Indokolás [4]}.
- [18] Az indítványozó által, a támadott ítéletek indokolását érintően a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog tekintetében felhozott érvekkel kapcsolatban pedig az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy azok nem minősülnek a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességnek, illetve nem vetnek fel alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem.
- [19] 4. A kifejtettek alapján az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy az indítványozó panaszában a kifogásolt bírósági ítéletekben foglaltakkal kapcsolatosan nem állított bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet, illetve alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem vetett fel, így nem teljesítette az Abtv. 29. §-ában meghatározott befogadhatósági feltételt.

[20] Mindezekre figyelemmel az Alkotmánybíróság az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (2) és (3) bekezdésére is, az alkotmányjogi panaszt visszautasította.

Budapest, 2018. április 10.

Dr. Schanda Balázs s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Pokol Béla s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szívós Mária s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Varga Zs. András s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1532/2016.

